

Bygdarfolk ofrast fyri lótuvinning í Havn

– Tað eru bara í Havn at tey gremja seg um trot á handverkarum, men samstundis royna tey av øllum alvi at forða handverkarum av bygd at koma til Havnar at arbeiða, sigur stjórin á El-Service á Skála

HANDVERKARA-TROT

Áki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– At tað er stórt trot á handverkarum í Havn, skilji eg væl. Men har sleppur heldur ongin annar framat.

John Eli Olsen, stjórin á El-Service á Skála, er alt annað enn samdur, tá ið handverksmeistarar og Vinnuhúsið rópa neyðarróp, tí tað er so ringt at fáa handverkarar.

Í Sosialinum í gjár søgdu bæði Vinnuhúsið og handverksmeistarar, at tað er so stórt trot á handverkarum, at tað fer at gera biðitíðina eftir at fáa nakað gjørt, munandi longri, samstundis sum tað fer at vera nógv dýrari at byggja hús.

– Øll, sum gremja seg um trot á handverkarum eru fólk, sum hava fyrirkomur í Havn, sigur John Eli Olsen.

– Men samstundis mugu vit staðfesta, at meistarar og handverkarar á bygd sleppa ikki framat at arbeiða í Havn.

Hann sipar til, at tað eru ómetaliga fá arbeiði í Havnini, sum verða bjóðað út.

– Og tey arbeiði, sum Tórshavnar Kommuna bjóðar út, bjóðar hon bara út til handverksmeistarar í Havn, so har sleppa bygdafólk ikki upp.

Hann sigur, at tað er bara at hyggja í bløðini, so gongur sjón fyrir søgn, at arbeiði í Havnini verða ikki bjóðað út, ella tey verða bjóðað soleiðis út, at bara meistarar í Havn sleppa at bjóða.

Hann leggur afturat, at tað er vanligt, at kommunur bjóða síni arbeiði út innanfyri kommunumark fyrir at fáa skattakrónur inn aftur.

– Men at tað er stórt trot á handverkarum í Havn, skilji

– Tað kann ikki vera rætt at handverkarar á bygd skulu missa møguleikan at sleppa uttanlands at arbeiða, bara fyrir at byggifeløg og handverksmeistarar í Havn skulu fáa ein lótuvinning, heldur John Eli Olsen, stjórin á El-Service á Skála

eg væl, tí tað er bara har, at nakað virkseimið er, sigur John Eli Olsen.

Annars heldur hann, at tað er lógið, at byggifeløg í Havnini bjóðað upp á ymisk arbeiði, uttan at hava fólk til at gera tað.

– Tað høvdu vit ikki gjørt. Hava vit ikki fólk at gera eitt arbeiði, bjóða vit heldur ikki upp á tað.

Hann vísir annrs ár, at stóðan úti á bygd kann als ikki metast við stóðuna í Havn, tí kring landið er als ikki so nógv virkseimi.

– Tosa vit um stór arbeiði hesa seinastu tíðina, er tað bara Hovstunnilin, Norðoyatunnin, skúlin á Toftum, og kanska okkurt afturat, sum er bjóðað út.

– Annars er alt virkseimi í Havnini og har verður alt arbeiði hildið innanfyri ein stongdan ring, so at bara byggifeløg og handverks-

meistarar í Havn sleppa framat.

– Tað stóra trotið, ið summi kæra seg um, er sostatt ein havnartrupulleiki burturav, leggur hann afturat.

Tvinga bygdarmenn til Havnar

Men John Eli Olsen sigur, at samstundis gera arbeiðstakarar í Havn, alt teir kunnu, fyrir at forða handverkarum á bygd at koma til Havnar

í eini roynd at fáa teir at forða handverkarum at fara uttanlands at arbeiða.

– Endamálið við tí er at royna at tvinga handverkarar á bygd til Havnar at arbeiða. Men tað skal verða so, at teir skulu arbeiða hjá byggifeløgum og handverksmeistarum í Havn, tí byggifeløg og meistarar á bygd sleppa ikki upp í part. – Sostatt skal møguleikin hjá handverkarum á bygd at fara uttanlands at arbeiða,

”

Tað er lógið, at byggifeløg í Havnini bjóðað upp á ymisk arbeiði, uttan at hava fólk til at gera tað

”

– Tað stóra trotið á handverkarum er ein havnartrupulleiki burturav, men handverkarar á bygd noyðast av landinum fyrir at fáa arbeiði

– Byggifeløg og handverksmeistarar í Havn brúka ikki tað at fara í samstarv við onnur, so at tey kunnu bjóða saman upp á eitt arbeiði.

– Teir bjóða sjálvi og royna so at taka fólk frá øðrum fyrirkomum, ella tey royna at forkoma møguleikanum hjá handverkarum at arbeiða uttanlands, so teir verða tvingaðir til Havnar at arbeiða hjá feløgnum har.

Sleppa framtíðini fyrir lótuvinning

Hinvegin ávarar John Eli Olsen ímóti at skerja møguleikarnar hjá føroyskum handverkarum at arbeiða uttanlands.

– Og serliga lítið dámar honum hetta, tá ið veruliga endamálið við at forða handverkarum at arbeiða uttanlands, ikki er annað enn at útvega byggifeløgum og handverksmeistarum í

Havn ein lótuvinning við at útvega teimum arbeiðsmegi, so at teir hava bjóðað upp á arbeiði, teir í veruleikanum ikki hava fólk til.

– Hetta er ein sera hættislig gongd, tí skulu vit hugsa framtíðina og vera við í altjóðagerðini, hevur tað avgerðandi týdning, at vit ikki sleppa marknaðinum, vit hava bygd upp uttanlands.

– Verða føroyskir handverkarar uttanlands tiknir heim, bara fyrir at røkja áhugamálini hjá byggifeløgum og handverksmeistarum í Havn, er hetta tað sama sum at spæla sær av við stórar framtíðarmøguleikar.

– Eru vit fyrst farnir av tí útlandska marknaðinum, so eru vit burtur í allar ævir, tí tað er vónleyst at koma inn aftur á marknaðin.

– Og eg haldi ikki, at tað er

”

Øll, sum gremja seg um trot á handverkarum eru fólk, sum hava fyrirkomur í Havn. Men samstundis mugu vit staðfesta, at meistarar og handverkarar á bygd sleppa ikki framat at arbeiða í Havn.